

L'APOSTOLAT DE MONTSE

Naturalitat, sinceritat, alegria: condicions indispensables, en l'apòstol, per atraure la gent (*Solc*, 188). Aquestes paraules de sant Josepmaria Escrivà s'encarnen en la Montse, com ho palesen els testimoniatges següents:

Montse tenia força amigues que començaren a venir per Llar¹, i hi organitzàrem per a elles unes xerrades de formació humana i espiritual. Se'ls parlava de santificar el treball, d'oferir les classes i les hores d'estudi; de tractar personalment el Senyor en l'oració, del sentit cristià de la mortificació i d'ésser contemplatives enmig del món; també d'algunes virtuts humanes, com la sinceritat, la lleialtat, l'alegria.

Els diumenges fèiem catequesi. Anàvem a Montjuïc, a un col·legi que més aviat era una mena de barracó, com els de les obres. Com que a la Montse li agradaven tant les excursions, en fèiem moltes. Recordo que abans de sortir assistíem a la Missa. D'altres diumenges al matí anava amb amigues a ballar sardanes. A la Montse li agradaven molt, i també escoltar música o passejar.

A Llar, hi havia molta alegria i un ambient de família on ens trobàvem molt a gust. Aviat em vaig adonar que aquell ambient d'estudi i treball,

ple de joia i de companyonia, es feia realitat a la vida de cadascuna de les que freqüentaven els mitjans de formació. La Montse era natural, senzilla, espontània i molt alegre. Recordo les tertúlies que fèiem a l'hora baixa de la tarda, on es parlava de projectes apostòlics, d'exàmens; programàvem excursions; i cantàvem a plens pulmons cançons acompanyades de guitarres.

A poc a poc, vaig descobrir que aquesta joia constant era fruit del lliurament a Déu, sense regateigs. La naturalitat amb què Montse vivia va fer que moltes de nosaltres triguéssim a assabentar-nos de la gravetat de la seva malaltia: ella treia importància al tema quan li demanàvem pel genoll. Aquella noia començava a cobrar relleu i a ésser un estímul per viure l'entrega que jo estrenava, i des d'aleshores m'hi vaig encomanar perquè m'ajudés a ésser fidel.

La vida de Montse Grases em va ajudar molt en la tasca apostòlica amb les meves amigues. A quantes va servir d'exemple per millorar el capteniment o per decidir-se a una vida d'entrega a Déu i als altres!

¹ Centre de l'Opus Dei on Montse anava.

² Testimoniatge de Josefa Castelló Puchades (fragment).

³ Testimoniatge de Mª Rosa Garreta Torner (fragment).

Al desembre vaig passar un llarg període de depressió, degut al neguit causat per un cosí que es posava en un negoci pecaminós i immoral. Tot i que vaig donar-li molts consells espirituals, el cosí responia que aquells negocis eren legals. Jo era una mena de veu al desert. La depressió arribà a afectar-me la son. Els sedants no em servien de res. Els prenia, però em despertava de sobte molt aviat ple de por i desolació; després ja no podia tornar a adormir-me. Això, naturalment, va afectar el meu capteniment a la feina. No solament m'entrà apatia, sinó que vaig anar perdent el contacte amb la realitat en el meu treball i en les meves responsabilitats. Hi hagué, però, una cosa que mai no vaig deixar de fer: la pràctica diària de les normes de pietat. Rebia el Sant Sagrament a la Santa Missa amb més concentració. Passar el Rosari era com una font enmig de la sequedat. Jo ja sabia que aquest temps de fosc acabararia passant, però volia una forma ràpida de superar-lo.

Un dia vaig veure per casualitat el full informatiu sobre Montse Grases. L'havia llegit abans, però mai no havia pensat pregar-li; sabia que Montse era una persona jove. Em vaig adonar que tal vegada ella podia comprendre l'estat en què em trobava i veure la situació del cosí. Al punt, vaig començar a implorar la seva ajuda, utilitzant l'oració del full. Ho vaig fer a diari durant alguns dies. Llavors, un matí em vaig despertar amb la convicció que la depressió havia desaparegut. Ho vaig saber perquè des d'aquell dia vaig dormir profundament i em vaig sentir amb més energies per treballar i relacionar-me amb la gent. A més, vaig ser capaç d'ajudar el cosí a afrontar el seu problema. Ell era una persona jove com Montse i va fer cas de cercar consell i d'aleshores ençà ha anat al capellà per confessar-se i torna a assistir a missa els diumenges. Montse va intercedir per mi al Pare dels cels.

N.A.

ORACIÓ

Oh Déu, que concedireu a la vostra serventa Montserrat, la gràcia d'una entrega serena i alegre a la vostra Divina Voluntat, viscuda enmig del món amb una senzillesa admirable: feu que jo sàpiga oferir-vos amb amor tota la meva activitat de cada dia, i convertir-la en un servei cristià als altres; digneu-vos gloriificar la vostra serventa i concediu-me per la seva intercessió el favor que us demano... (demani's). Així sia.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

D'acord amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que no es pretén prevenir de cap manera el judici de l'Autoritat eclesiàstica, i que aquesta pregària no té cap finalitat de culte públic.

- *M. Eguibar, Montserrat Grases: Una vida sencilla*, Ed. Palabra "Folleto Mundo Cristiano", n. 44, 12a ed. Madrid 1994.
- *J.M. Cejas, Montse Grases. La alegría de la entrega*, Ed. Rialp, Madrid 1993.
- *J.M. Cejas, Montse Grases. Biografía breve*, Ed. Rialp, Madrid 1994.
- *J.L.M. Picanyol i P. Saumell, Montse. El secret d'un somriure*, Ed. Casals, Barcelona 1998.
- Vídeo: *Montse Grases (1941-1959). Una vida sencilla*. Comandes a Beta Films S.A. c/ Pío Felipe, 12. 28038-MADRID

Agraïm les almoines que ens envieu per col·laborar en les despeses de l'Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei, que ens arriben per gir postal; per transferència al c/c número 0182-4017-57-0018820005 del BBVA, agència urbana del carrer Diego de León, 16, 28006 Madrid; o per altres mitjans.

Notícies de la Causa

La *Positio* sobre la vida i les virtuts de Montse es troba a la Congregació per a les Causes dels Sants, esperant que li arribi el torn a fi de ser discutida en el Congrés dels Consultors Teòlegs.